

det christelige Samfund eller staaer udenfor dette, vil rokke ved, hvad Grundloven har sikret Alle: den fulde Nydelse af borgerlige Rettigheder. Jeg har hele Tiden ikke anseet Sagen for nogen Ubetydelighed, og jeg anseer Dagsordenen for meget vigtig, da jeg deri seer et Beviis for, at Folkethinget hævdter Religionsfriheden og den Grundlovsparagraph, hvori det følgerige Princip er neblagt, at Ingen kan berøves sine borgerlige Rettigheder paa Grund af sin Troesbekjendelse.

Formanden: Jeg skal underrette Thinget om, at jeg fra flere Folkethingsmænd, 62 ialt, har modtaget Forslag til en motiveret Dagsorden, saalydende:

„I det Folkethinget hævdter som sin Overbeviisning, at der hverken i vor Lovgivnings Grundsætninger eller i Befolkningens Anskuelser er Noget til Hinder for, at Spøder kunne beklæde Dommersædet her i Landet, gaaer det over til Dagsordenen.“

Dette Forslag er understrevet af: Adler, Berg, P. Nielsen, Steen, E. B. Nyholm, Bogelius, Gad, Winther, Schjørring, Faaborg, Raben, Barfod, B. Christensen, Carlsen, Frederiksen, P. E. Olsen, J. Kee, J. A. Hansen, Dam, Thurah, K. Pedersen, Søren Jørgensen, Mørk, Scavenius, Zähler, N. Nielsen, P. Hansen, Chr. Larsen, L. Jensen, P. Pedersen, N. Christensen, Jacob Jensen, M. Pedersen, N. Andersen, S. Jørgensen, Albertsen, Borlsen, Müllen, N. Hansen, Leth, Kühnel, Rotwitt, Kjær, N. Olsen, Schroll, Sylvester Jørgensen, Frølund, S. Andersen, N. Jensen, Tuxen, Termansen, Clausager, L. Olsen, Sorgen Jensen, Thomsen, A. C. Hansen, Rugaard, Høgsbro, Holm, H. Jensen, S. Pedersen og Værtelsen.]

Forhandlingerne dreie sig altsaa nu om det fremsatte Forslag til en motiveret Dagsorden. Det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgfreds har Ordet.

Barfod: Jeg skal altsaa tillade mig at begrunde den Dagsorden, som nu er bragt

ind i Thinget, men idet jeg gjør dette, skal jeg minde om, at ved Ordstiftet forleden Aften sluttede den ærede Justitsminister med en Anmodning til mig om at ville sove en Nat paa Grundlovsudvalgets Betænkning, da jeg saa maaskee vilde betragte Grundlovsparagraphen med noget andre Dine, end jeg dengang gjorde. Jeg har nu sovet ikke een Nat, men to Nætter paa den og har Gudsteelov sovet godt paa den, og jeg har hver Dag gennemlæst Udvalgsbetænkningen meget nøiagtig, men har ikke kunnet læse den paa den Maade, som den ærede Justitsminister læser den. Jeg troer nu ogsaa, at den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg Amts 1ste Valgfreds (Abler), som har stillet Førespørgselen, særdeles klart har godtgjort af Betænkningen, at Betydningen af dens Ord er og maa være en anden end den, som den ærede Justitsminister lagde i den. Jeg havde forberedt mig paa at godtgjøre dette; men det er, forekommer det mig, skeet saa fyldestgjørende af den nævnte ærede Rigsdagsmand, at jeg ikke skal tillade mig at gjentage Beviisførelsen, hvorved jeg kun vilde komme til at tørste Langhalm. Jeg skal dog gjøre opmærksom paa en eneste Ting, som den ærede Rigsdagsmand ikke har taget med, og det er, at det Udvalg, fra hvilket Betænkningen er udgaaet, har for at give Grundlovsparagraphen en klarere og fyldigere Betydning foreslaaet, at der istedetfor „den fulde Afgang til Nydelse“ af alle de borgerlige Rettigheder skulde sættes „Afgang til den fulde Nydelse“, at den altsaa har — jeg gjentager det — villet gjøre Paragraphens Indhold fyldigere, hvad der vel ogsaa turde være et Bidnesbhrd om, at Betænkningen har og maa have en anden Betydning end den, som den ærede Justitsminister stræbte at lægge ind i den. Turde jeg derhos fremsføre een Ting? Selv om Betænkningen havde den af den ærede Justitsminister anførte Betydning, er den dog ikke Grundloven, den er hverken Grundlov eller Lov. Grundlovens Bestemmelse skal forstaaes i og ved sig selv, og dersom Grundloven skulde indeholde noget Andet, Mere eller Mindre end det, der staaer i Betænkningen, saa maatte dette forklares saaledes, at de, der vedtog Grundloven, som den blev vedtaget, vilde have